

til sine bemærkninger til det den 5. oktober 1966 fremsatte tilsvarende lovforslag, gjorde ministeren dog følgende tilføjelse:

„Under forslaget's behandling i tinget agter jeg at stille ændringsforslag om forhøjelse af overgrænsen for det faste lønmodtagerfradrag fra 400 kr. til 800 kr. Ved flere tidligere lejligheder har der i folketinget været en udbredt forståelse for ønsket om en ajourføring af lønmodtagerfradraget; men spørgsmålet er blevet henskuet til løsning i forbindelse med overvejelserne om en almindelig skattereform. Lønmodtagerfradraget blev indført i 1951 med virkning fra og med skatteåret 1952-53. Maksimumsbeløbet for det faste fradrag (det såkaldte lønmodtagerfradrag A) udgjorde dengang 300 kr. I det følgende år blev maksimumsbeløbet forhøjet til de nugældende 400 kr.

Forenklingshensyn samt hensynet til lønmodtagerne taler for, at forhøjelsen bør medtages i ligningsloven nu, hvor der er rimelig udsigt til, at vi inden længe vil få gennemført en skattereform. Ganske vist er det ikke teknisk muligt at ændre selvangivelsesblanketterne, så der kommer til at stå „800 kr.“ i stedet for „400 kr.“ i vedkommende rubrik, men det er klart, at vi på anden måde vil oplyse skatteyderne og ligningsmyndighederne om ændringen.“

Ved 1. behandlingen kunne også ordførerne stort set henholde sig til de udtalelser, der var fremsat af partiernes ordførere ved det tidligere fremsatte tilsvarende lovforslag. Dog gav finansministerens bebudede ændringsforslag vedrørende forhøjelse af *lønmodtagerfradraget* anledning til nogen debat. Ændringsforslaget modtoges med principiel velvilje af samtlige ordførere, bortset fra venstres, *Alfred Bøgh*, der forbeholdt sig sin stilling, indtil forslaget var gennemgået nøjere. Også *Arthur Jacobsen* (RV) var på trods af sin principielle velvilje skeptisk og fandt, at man burde overveje at lade forhøjelsen afvente hele skattereformen.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, i hvis betænkning finansministeren med tilslutning af et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stillede det tidligere bebudede ændringsforslag vedrørende lønmodtagerfradraget.

Endvidere stillede et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) et ændringsforslag, der gik ud på at ændre den foreslåede regel om, at fastsættelsen af lejeværdien af ejerlejligheder til brug ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages efter et skøn. Ifølge ændringsforslaget skulle lejeværdien af ejerlejligheder fastsættes efter samme regler som for ejendomme, der kun indeholder en selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren.

Udvalget opdeltes i et *flertal* og 3 *mindretal*, som afgav følgende indstillinger:

„Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk